

ἀναγωγίας. σὺ δὲ πολλάκις ἀκηκοὼς ὅτι ταῦτόν ἐστι τὸ ἔπεσθαι
 θεῶ καὶ τὸ πείθεσθαι λόγῳ, νόμιζε τὴν εἰς ἄνδρας ἐκ παίδων
 ἀγωγὴν οὐκ <ἀπαλλαγὴν> ἀρχῆς εἶναι τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ἀλλὰ
 μεταβολὴν ἀρχοντος, ἀντὶ μισθωτοῦ τινος ἢ ἀργυρωνήτου
 5 θεῖον ἡγεμόνα τοῦ βίου λαμβάνουσι τὸν λόγον, ὧ τούς ἐπομέ-
 νους ἄξιόν ἐστι μόνους ἐλευθέρους νομίζειν. μόνοι γὰρ ἂ δεῖ
 Ε βούλεσθαι μαθόντες, ὡς βούλονται ζῶσι· ταῖς δ' ἀπαιδεύτοις
 καὶ παραλόγοις ὄρμαῖς καὶ πράξεσιν ἀγεννὲς ἔνεστι καὶ μικρὸν
 ἐν πολλῷ τῷ μετανοοῦντι τὸ ἐκούσιον.

10 2. Ἐπεὶ δ' ὥσπερ τῶν ἐγγραφομένων εἰς τὰς πολιτείας οἱ
 μὲν ἀλλοδαποὶ καὶ ξένοι κομιδῇ πολλὰ μέμφονται καὶ δυσκο-
 λαίνουσι τῶν γινομένων, οἱ δ' ἐκ μετοίκων σύντροφοι καὶ
 συνήθεις τῶν νόμων ὄντες οὐ χαλεπῶς προσδέχονται τὰ ἐπι-
 βάλλοντα καὶ στέργουσιν, οὕτω σε δεῖ πολὺν χρόνον ἐν φιλο-
 15 σοφίᾳ παρατρεφόμενον καὶ πᾶν μάθημα καὶ ἄκουσμα παιδικὸν
 ἀπ' ἀρχῆς ἐθισθέντα προσφέρεσθαι λόγῳ φιλοσόφῳ μεμειγμέ-
 F νον, εὐμενῇ καὶ οἰκεῖον ἦκειν εἰς φιλοσοφίαν, ἢ μόνη τὸν
 ἀνδρεῖον καὶ τέλειον ὡς ἀληθῶς ἐκ λόγου τοῖς νέοις περι-
 τίθησι κόσμον, οὐκ ἂν ἀηδῶς οἴμαί σε προακοῦσαι περὶ τῆς
 38 ἀκουστικῆς αἰσθήσεως, ἣν ὁ Θεόφραστος | παθητικωτάτην
 21 εἶναί φησι πασῶν. οὔτε γὰρ ὄρατὸν οὐδὲν οὔτε γευστὸν οὔθ'
 ἄπτὸν ἐκστάσεις ἐπιφέρειν καὶ ταραχὰς καὶ πτοίας τηλικαύτας
 ἠλίκαι καταλαμβάνουσι τὴν ψυχὴν κτύπων τινῶν καὶ πατάγων
 καὶ ἤχων τῇ ἀκοῇ προσπεσόντων. ἔστι δὲ λογικωτέρα μᾶλλον
 25 ἢ παθητικωτέρα. τῇ μὲν γὰρ κακίᾳ πολλὰ χωρία καὶ μέρη τοῦ
 σώματος παρέχει δι' αὐτῶν ἐνδύσαν ἄψασθαι τῆς ψυχῆς, τῇ
 δ' ἀρετῇ μία λαβὴ τὰ ὦτα τῶν νέων ἐστίν, ἂν ἢ καθαρὰ καὶ